

sted i en Fart. Det er en besindig Mand, som man aldeles ikke kan mistænke for at ville optræde imod Politiet. En anden, et Bestyrelsesmedlem i en Vælgerforening, fik Næveslag i Ansigtet af et Par Betjente. En Kusk, som blev anholdt, blev gennempryglet paa Stationen. Der er heldigvis Vidner derpaa, saa der blev da gjort noget i den Sag. En Bogtrykker her fra Byen blev gennempryglet af en Betjent paa Raadhuspladsen. En anden Betjent slog en lille Dreng, som gik med sin Fader ved Haanden. En Chauffør blev ligeledes dunket og fik for øvrigt Lov til at sidde paa Stationen i 17—18 Timer uden at faa noget at spise. De anholdte ere blevne behandlede paa Politistationen paa en Maade, som fortjener den skarpeste Misbilligelse. Vi maa huske paa, at det er Mennesker, som faktisk intet have gjort eller i hvert Fald have begaaet saa ringe Forseelser, at vi aldeles ikke kunne tie stille til, at en saadan Behandling finder Sted. De have faaet Lov til at sidde paa Stationen i mange Timer, ofte hele Natten, blot under Paaskud af, at Politiet skulde konstatere deres Adresse, fordi man ikke kunde beskyldte dem for at have begaaet en saadan Forbrydelse, at der var Grundlag for en virkelig Anholdelse eller Arrestation. Man har tilbageholdt dem under Paaskud af at skulle konstatere, om den Adresse, de opgav, var rigtig, og uden at sende Bud til deres Familie, saaledes at den har svævet i Uro hele Natten for, hvor Familieforsørgeren blev af. Man har faaet et ganske bestemt Indtryk af, at Politiet har taget Parti i denne Strid imellem Sporvejselskabet og dets Arbejdere og Arbejderklassen overhovedet, at det har villet genere den saa meget, som det vel har kunnet, formodentlig for at støtte det Selskab, som for øvrigt ogsaa tilbød det Dusører derfor, hvilket dog nok ikke blev modtaget. Man har generet Folk ved at hente dem midt om Natten i deres Hjem. I Stedet for, at man under ordinære Forhold sender en Tilsigelse om at møde paa bestemt Tid, har man her sendt et Par Betjente, som bogstaveligt trak Folk ud af Sengen og paa Stationen. Der kunde nævnes mange Tilfælde. I et enkelt Tilfælde havde det et saadant Hastværk, at vedkommende Mand ikke fik Lov til at klæde sig paa, men maatte stikke de bare Ben i Tøflerne og saaledes vandre paa Stationen. Selvefølgelig maa det karakteriseres som Chikane. Men Politiet har ikke Lov til at chikanere Befolkningen. Fordi

de overordnede maaske ere interesserede i, at et Sporvejselskab eller et andet kapitalistisk Selskab vinder en Strejke, vinder Magt over sine Arbejdere, har Politiet ikke Lov til at tage Parti for den ene Part af de kæmpende.

Som jeg sagde før, have Domstolene ogsaa ydet deres Bidrag til, at den Anskuelse kunde brede sig, at der er een Ret for een Del af Befolkningen og en anden for en anden Del af den. Folk, som have begaaet ubetydelige Forseelser eller faktisk intet have begaaet, ere blevne idømte meningsløst høje Bøder paa 30—40—50 Kr. Det betyder en saadan Sum af Savn og Lidelser, at det aldeles ikke staar i Forhold til de Forbrydelser, vedkommende sigtes for at have begaaet. Uagtet der er aabnet Adgang til, at Bøder, som idømmes i den offentlige Politiret eller for mindre Forseelser, kunne lægges afdragsvis for at gøre det lempeligere, maaske ogsaa for at raade Bod paa Overfyldningen af Fængslerne — Bøder, som ikke betales, skulle jo afsones; det har man ikke haft Plads til i Fængslerne, og man har saa valgt den Udvej at lade Folk afdrage Bøderne, eller man giver Folk Henstand med Bødens Betaling, hvilket f. Eks. hyppigt sker i den offentlige Politiret —, er man ved denne Lejlighed gaaet en helt anden Vej. Her har man ikke alene nægtet afdragsvis Betaling, men ogsaa Henstand og har i mange Tilfælde sat Folk ind til Afsoning med det samme. Det er aldeles skandaløst ikke en Gang at give Folk Tid til at gaa hjem og forsøge at rejse Penge til at betale Bøden med. Uden at sende Bud til vedkommendes Familie, har man hensat Folk til Afsoning af Bøder med det samme. Det er raat, det bør ikke finde Sted, naar det ikke finder Sted under andre Omstændigheder; det bør overhovedet ikke finde Sted. Politi og Domstole bør ikke optræde saaledes, at de faa Udseende af at tage Parti i en Strid, hvor de skulle holde sig neutrale. Man har i enkelte Tilfælde ligefrem anvendt ulovlig Tvang for at faa Folk til at vedtage Bøder, høje Bøder. Min Partifælle, det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds, har omtalt to Kvinder, som, da de kørte forbi en Sporvogn, hvorpaa der var en Strejkebryder, raabte Judas. Det maa man naturligvis ikke. Hvis jeg ellers fornærmer en Mand paa Gaden og kalder ham Judas, kan han ikke faa mig anholdt, men maa anlægge privat Sag imod mig. Under Sporvejsstrejken kunde noget saadant derimod udmærket